

Deutsch-Polnische
Industrie- und Handelskammer
Polsko-Niemiecka Izba
Przemysłowo-Handlowa

PRAWO PROCESOWE/ARBITRAŻ

Kamil Zawicki
Adwokat - Partner w
Kubas Kos Gaertner
Adwokaci

Nowelizacja ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

Przewlekłość szeroko pojętych postępowań sądowych czy przygotowawczych jest przykrą przypadłością polskiego wymiaru sprawiedliwości, wpływając negatywnie na postrzeganie całokształtu Państwa. Przewlekłość ta jest cechą, z którą polski ustawodawca, po latach wielu zaniedbań, stara się walczyć na licznych frontach, poczynsz od reorganizacji sądów czy prokuratur, poprzez liczne, kompleksowe zmiany w przepisach normujących postępowania. Szczególną pozycję, mającą dyscyplinować organy wymiaru sprawiedliwości, stanowi instytucja skargi na przewlekłość.

Uchwalenie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, zbiegło się w czasie z akcesją Polski do struktur Unii Europejskiej.

Obecnie, po kilku latach obowiązywania ustawy, prawodawca zdecydował się na jej zmianę. Nowelizacji tej dokonał ustawą z dnia 20 lutego 2009 r., (Dz. U. nr 61, poz. 498.) Ustawa ta nie jest obszerna, ale jej znaczenie jest istotne.

Po pierwsze, nowelizacja rozszerzyła zakres przedmiotowy ustawy, albowiem dopuszczone zostało wniesienie skargi nie tylko w postępowaniu sądowym, ale także w postępowaniu przygotowawczym, prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora. Mając na uwadze, że postępowania te trwają nierzadko równie długo, a częstokroć dłużej niż proces sądowy, objęcie ich skargą było wysoce wskazane.

Po drugie, ustawodawca zdecydował, że w sytuacji, w której skarga strony okaże się uzasadniona, sąd na żądanie skarżącego będzie musiał mu przyznać sumę pieniężną w wysokości od 2.000 do 20.000 zł. Kwota ta łagodzić ma dolegliwość wynikającą z przewlekłości. Przed nowelizacją, sąd uwzględniając skargę nie był zobowiązany do przyznawania takiego świadczenia, brak było dolnego limitu takiego świadczenia, a górny był o połowę niższy.

Nowelizację ustawy należy ocenić pozytywnie, jej uchwalenie jest wyrazem dostosowywania krajowych standardów ochrony prawnej do oczekiwań Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Do modelowej sytuacji zbędności instytucji skargi na przewlekłość, z braku spraw przewlekłych, droga bardzo daleka. Pozostaje więc rozwijać ją i czynić z niej właściwy użytek.